

Frederik Vads tale i Folketinget om udlændingestramninger

Taler

Frederik Vad Nielsen
Udlændingeordfører for
Socialdemokratiet

Dato

5. april 2024

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Omstændigheder

Tale holdt i forbindelse med forespørgsel nr. F 12 i Folketingsalen. Forespørgsel lød som følger:

Vil statsministeren redegøre for regeringens værdipolitik med fokus på de udfordringer, der følger af islamisk indvandring, og som presser eller tvinger danskerne til at ændre levevis og adfærd, herunder begrænser ytringsfriheden?

Den første erkendelse i udlændinge- og værdipolitikken var, at antallet betyder noget, bl.a. båret frem af gode vestegnsborgmestre. Det er erkendelsen af, at det er nemmere for Slagelse Kommune at lære 50 mennesker dansk om året end at lære 350 mennesker dansk om året. Den anden erkendelse i udlændinge- og værdipolitikken var, at vi er nødt til at føre en aktiv politik, der giver folk incitament til at kunne få en uddannelse, til at kunne få et arbejde og til at kunne afholde sig fra kriminalitet. Den tredje erkendelse er jo så den, vi står over for nu, og den er ikke helt sivet ind, synes jeg, i store dele af befolkningen og heller ikke herinde på Christiansborg. Og det er jo en erkendelse af, at arbejde, uddannelse, bolig, turpas til foreningslivet og en pletfri straffeattest ikke er nok, hvis man samtidig bruger sin position til at undergrave det danske samfund indefra.

Derfor vil jeg opfordre alle i Folketinget til at læse den rapport, som kom den 1. marts fra det kriminalpræventive råd i Sverige. Det er et af de dyrebareste dokumenter, vi har, som viser herskerattitude i sin fuldkomne form. Den viser, hvordan titusindvis af mennesker i klaner og bander og i bestemte etniske miljøer har infiltreret, og jeg citerer: alle væsentlige sektorer i det svenske samfund. Det gælder fra det private til det kommunale til det statslige; embedsmænd, sagsbehandlere, fængselsbetjente, havnearbejdere.

Vi er ikke Sverige; Danmark er noget andet. Men den kultur, der gør sig

gældende her, og som kommer til syne i den her rapport, ser vi også herhjemme. Vi hører om en politibetjent, der ringer til et krisecenter og presser lederen af krisecenteret for at få et navn på en konkret kvinde, der er på det center; en socialrådgiver, som dropper bestemte børnesager; en familiebehandler i en dansk ngo, som i stedet for at hjælpe børn ud af social kontrol bidrager til, at en forælder kan kidnappe sine børn og sende dem på genopdragelsesrejse. Og senest i mandags så vi B.T. afdække, hvordan forskere på Københavns Universitet har kendskab til 550 skilsmissekontrakter, som danske imamer i godkendte trossamfund har indgået uden om Familieretshuset, uden om juridiske ægtepagter. Nogle af de ting, der er i de her kontrakter, er, at kvinden skal betale sig fri, leve i cølibat fremover eller opgive sine børn for at slippe fri af ægteskabet. Og så beder imamerne gudhjælpemig os om hjælp i stedet for at gå ud og anmelde det til myndighederne.

Så eksemplerne er mange. Og alt det, jeg har nævnt her, er faktisk eksempler fra det sidste år – konkrete eksempler båret frem af modige fagfolk eller dygtige journalister. Vi ved, det her findes, vi kender bare ikke omfanget af det; dokumentationen er for svag; det interesserer alt for få på de bonede gulve. Den socialdemokratiske statsminister og de to socialdemokratiske udlændingeministre, der har været siden 2019, er lykkedes med meget. Vi er lykkedes med at sende langt flere hjem, end vi nogen sinde før har gjort; vi er lykkedes med at få langt flere fra de her grupper i arbejde end før; vi giver langt færre statsborgerskaber, end vi gjorde tidligere. Men på det her område er vi alle sammen bredt i Folketinget bagud – når det gælder den tredje erkendelse.

Hvad er så svaret? Ja, svaret er, at vi får en bredere forståelse for, hvad den nye værdikamp er. Det er ikke længere kun Kærshovedgård, der er epicenteret for den nye værdikamp, det er også Københavns Professionshøjskole. Det er ikke længere kun antallet af politibetjente, lærere, pædagoger eller gadeplansmedarbejdere, der betyder noget. Det handler også om nu, hvilken pædagogik, hvilken kultur og hvilken ånd de mennesker, der er i fronten i vores velfærdssamfund og i vores civilsamfund, er bærere af. Hvad møder de de mennesker med? Et parallelsamfund er ikke længere kun et boligområde i Ishøj. Det kan også være et kantinebord i en statslig styrelse. Det kan også være et apotek i Nordsjælland.

For Socialdemokratiet er de tre udlændinge- og værdipolitiske erkendelser fundamentet for den politik, vi vil føre, især den tredje. Og det står ikke i

kontrast til kampen for, at mennesker skal behandles ligeværdigt og ikke udsættes for diskrimination. Tager man det her samfund til sig, og gør man alt, hvad man kan, for, at ens børn helt og fuldt bliver en del af det danske samfund, så skal man ikke møde diskrimination og forskelsbehandling. Det vil Socialdemokratiet altid stå på mål for, men vi vil ikke have æreskultur, vi vil ikke have et kollektivt frihedsbegreb, og vi vil ikke have, at mennesker, der kan flydende dansk, har gået i dansk skole og været i det danske uddannelsessystem og har et dansk arbejde, bruger deres position i samfundet til at undergrave Danmark indefra.

I den forbindelse vil jeg gerne på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne og Socialistisk Folkeparti læse et forslag til vedtagelse op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at en stram, ansvarlig og konsekvent udlændingepolitik, hvor der er styr på antallet af flygtninge og indvandrere, som kommer til Danmark, er nøglen til at bevare og beskytte sammenhængskraften i Danmark. Folketinget bifalder, at der stilles krav til indvandrere og flygtninge, mens de er i Danmark, og at flere skal bidrage positivt til fællesskabet. Folketinget ønsker, at alle respekterer grundlæggende værdier, og konstaterer, at ægte integration ikke kun opnås gennem beskæftigelse, uddannelse og dansk kundskaber, men gennem en fuld tilslutning til danske værdier. Folketinget deler ønsket om et større og vedholdende fokus på, hvordan vi som samfund gør op med negativ social kontrol, så både mænd og kvinder med indvandrerbaggrund nyder rettigheder og frihed som danske kvinder og mænd.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 61).

Kilde

ft.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/frederik-vads-tale-i-folketinget-om-udlaendingestramninger>